

СЛОБОЖАНСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
ЧУГУЇВСЬКОГО РАЙОНУ
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

«Я громадянин селища Слобожанське»

Робота

учениці **10 А** класу

Слобожанської гімназії №2

Слобожанської селищної ради

Чугуївського району

Харківської області

Горбенко Олени

Вчитель:

Слобожанська гімназія №2

Слобожанської селищної ради

Чугуївського району

Харківської області

Журавель Олеся Володимирівна

1 день.

- Ух, Господи, Оленко, ну можна хоч колись бути акуратною, а?!

- Що у вас трапилось? – запитала вчителька.

- Та Оленка впала ...

Хто ще не встиг зрозуміти: та сама незграбна дівчинка, яка примудрилася буквально впасти в бруд обличчям - це я, і, як ви вже встигли зрозуміти, мене звуть Олена. А та, яка як завжди героїчно побігла мене рятувати - моя подруга Катя (не знаю, для чого я її згадала, адже далі в моїй розповіді вона навряд чи буде з'являтися). Незвичайний початок для блогу, чи не так? Ну, мені теж хочеться бути оригінальною, хс-хс. Давайте-но я вам поясню, хто я така, і що, власне кажучи, відбувається. Я – учениця 10-Б класу Слобожанської гімназії № 2. Слобожанське - це селище міського типу, яке було створено для того, щоб працівники Зміївської ТЕС жили ближче до своєї роботи. В цілому Слобожанське могло би бути невеликим містечком, тільки ось через кількість людей, які проживають тут, він ним не вважається, а шкода. Тепер відповідь на друге питання "що тут відбувається?". Насправді все простіше, ніж здається: на честь Всесвітнього дня чистоти, замість звичайного прибирання території нас вирішили змусити за 5 днів вичистити частину селища до блиску. Цим зайнялася не тільки наша школа, але й перший ліцей. Для того, щоб в учнів з'явилася мотивація хоч щось робити, нам влаштували змагання: хто краще і швидше впорається з цим завданням, тим дістанеться якась суперська нагорода. Чесно кажучи, я не дуже цікавилася, тому не знаю, що дістанеться переможцям. Може, гроші? Гарязд, не суть. Для того, щоб ніхто не халтурив, за нами спостерігають наші викладачі. Для кожного класу призначена своя територія. Нашому дісталася серцевина - центральна вулиця. Ах так, щоб ви не думали, що ми займаємося цим після школи, скажу, що нам дали тиждень вихідних для того, щоб ми не відволікалися від поставленої задачі. Хоч щось радує.

- Сонечко, все добре? - запитала вчителька.

- Начебто так ... - і тут я відчула гострий біль у своїй правій долоні. Як виявилось, я впала не тільки в бруд, а й на скло від розбитої пляшки. Мені здається, що саме через таких хуліганів, які розкидають сміття де попало, ми повинні цим займатися. Коли прийду додому, потрібно буде обробити рану. Залишається тільки сподіватися на те, що я не занесу собі якусь інфекцію.

А взагалі я не зовсім розумію, навіщо це все влаштували? Для чого? Від того, що ти приводиш своє селище лише раз на рік, нічого не зміниться. Моя мама розповідала мені про те, що раніше для школярів існували суботники – це коли ви прибираєтесь, фарбуєте бордюри та ін.. Це, на мою думку, було б набагато ефективніше.

2 день.

Не повірите, що я сьогодні побачила! Коли нам дозволили взяти перерву, я помітила, що дівчинка зі своїми батьками садила якісь квіти. Це дуже мило, що все-таки залишилися такі люди, які піклуються про навколишнє середовище. В цілому було б чудово, якби у нас саджали побільше дерев, рослин, адже вони не тільки прикрашають наше селище, а й насичують повітря киснем. Але єдине, що люди роблять - це вирубують ліси, спалюють їх й інше. Я вважаю, що випалювання взагалі потрібно заборонити, бо через те, що люди палять поля, згоряє не тільки трава, але і тварини, що живуть там. У гіршому випадку це може стати причиною пожежі і зміни клімату, адже вогонь не горітиме лише там, де "потрібно", а вуглекислий газ, що виділяється при пожежах, відправляється прямо в атмосферу, що не є добре. Плюс до всього таким чином ми знижуємо родючість ґрунту.

3 день.

Сьогодні у мене вперше «зірвало дах». Я побачила, як хтось із підлітків викинув щось, і явно не в смітник. Незважаючи на те, що пройшло відносно небагато часу, я вже була до жаху вимотана. Якби кількість так званих «побутових відходів» не продовжувало збільшуватися в геометричній прогресії з кожним днем, ми б зараз відпочивали і згадувати не згадували б про це прибирання. Звісно, я не витримала і підійшла розбиратися. Радує, що я домоглася свого, і вони викинули своє сміття в урну, правда, через великий скандал. І зараз дивуюся тому, що людям потрібно пояснювати такі прості речі. Думаю, для того, щоб таких ситуацій було менше, необхідно ставити більше смітників, адже переважній більшості просто лінь йти в інший кінець вулиці тільки заради того, щоб викинути чек або якусь пляшку. До речі, кому цікаво: віддирати від лавок жуйки дуже важко, тому, будьте ласкаві, не клейте їх куди заманеться.

4 день.

Все, що було до цього, здається мені дитячим лепетом після того, як ми почали змивати непристойні написи з різних будівель. Це виявилось не так просто, як я думала ... Знаєте, а шкода, що у нас немає вуличних художників, які прикрашали б Слобожанське своїми чудовими графіті і малюнками. Не тільки на стінах, але і на асфальті. Люблю креативних людей. Завдяки ним місцевість здається більш процвітаючою і незвичайною, чи як воно там зветься... А ще сьогодні ми прибирали сміття в одному з покинутих будинків. З одного боку я розумію, що тут часто «бувають діти», і чистота потрібна для того, щоб вони там не поранилися та інше. Але з іншого боку - а для чого взагалі потрібно залишати занедбані будівлі просто стояти? Коли бачиш їх, складається враження, ніби ти потрапив в місто-привид. Чому б не перетворювати їх у щось нове (кафе, магазини тощо) або хоча б не зносити? Адже вони тільки вид псують!

5 день.

Ви не уявляєте, в якому я величезному щодні ... Здавалося б, тільки вчора все було кристально чисто, навіть жодного опалого листочка не залишалося. Не знаю, як інших, але ситуація, в яку потрапив наш клас, мене вкрай здивувала - хоча за ніч випало не так вже й багато листя, але кількість розкиданих пачок від чипсів, сухариків, банок та іншого сміття залишало бажати кращого. Як можна було примудритися так засмітити центр всього лише за ніч?! Ми стільки часу витратили на те, щоб з усім цим розібратися - з ранку до вечора бігали, як електровіники, і через безладних дурнів, яким було просто лїнь дїйти до найближчого смітника, нам доведеться робити все з самого початку! Ви не уявляєте, наскільки я зараз зла! І повторюся, справа не в нагороді, а у втраченому в порожнечу часі. Так чи інакше, для того, щоб все заново привести в порядок, залишалися лічені години ... Як підсумок, ми вичавлені, як лимон. Зробили все, що змогли. Сподіваюся, на вдачу.

Через два тижні.

Всім знову привіт! Я вирішила відповісти на питання, які накопичилися за весь час. Вибачте, що не відповідала раніше, адже справ було забагато, через що я нічого не встигала.

«Ти згадувала, що ваше селище було створено для Зміївської ТЕС ... Скажи, а від неї є відходи?» - ахах, кумедне питання. Від будь-якого виробництва будуть відходи, різниця лише в кількості. Через дим, який виділяється з труб, у нас далеко не чисте повітря. А, і ще дещо: біля нашої теплової електростанції є невелике озеро. Там часто купаються й відпочивають люди. Коли я запитала у свого батька, чому він забороняє мені теж там купатися, він сказав: «як працівник станції, я тобі не раджу цього робити, тому що саме в це озеро зливається більшість відходів». Після цього я подібних питань більше не ставила. «Як ти вважаєш, що кожен з жителів Слобожанське може зробити доброго для нього?» - хм, думаю, тут все просто: не смітити, прибирати за своїми домашніми тваринами, яких вони вигулюють, не займатися вандалізмом - це той самий мінімум, який необхідно робити всім, щоб наше селище не перетворилося на смітник. Про «основи основ» я висловлювалася в своїх ранніх постах, і робила це досить докладно, так що раджу почитати. А далі вже, якщо у вас самих буде таке бажання - саджати рослини, можна навіть дерева (за умови, що вони не будуть нікому заважати), використовувати більш екологічний транспорт (наприклад, електромобілі, велосипеди). Також слід розвивати вуличне мистецтво. Таким чином місцевість перестане бути сірою і нудною. На цьому у я мабуть, закінчу. До слова, нещодавно ми з друзями в центрі посадили на галявині троянди. Коли вони виростуть, я обов'язково покажу вам їх. І ви теж не забувайте дбати про своє місце проживання. Всім гарного дня!